

Vincentinum

SPOLUPRÁCE ČESKÝCH KNĚŽÍ

Řada XXVIII, číslo 2

Řím v postní době 1984

Drazí bratři,

Toto číslo má mimořádnou úpravu i obsah. Jsou s ním rozesílány dvě přílohy.

1. První je můj pastýřský list pro postní dobu tohoto roku. Vznikl ze zkušeností, které jsem posbíral na různých místech a které nemusí vždy přesně odpovídat situaci u Vás. To je už úděl naší rozptýlenosti. Bude uveřejněn na stránkách Nového života, a posílám ho zároveň i Vám všem, abyste s ním naložili dle svého uznání. Nemyslím, že by měl být předčítán, jak se to kdysi dělávalo. Chtěl bych dát lidem injekci, ne je nudit. Snad by se ale dal někde nabídnout nějakému časopisu, anebo rozšířit ve fotokopiích, anebo by šlo z něho něco citovat (ovšem tak, aby to vytržením z kontextu neztratilo původní smysl) a pak to doplnit úvahou, která odpovídá místním podmínkám. Zkrátka nějak lidem připomenout, že tu jsme a že naše křesťanství nemá odpuzovat, nýbrž být naopak nakažlivým a přitažlivým.

2. Druhou přílohou je zasvěcení Panně Marii, které podle přání Svatého Otce má vykonat celá církev 25 března tr. Dostal jsem o tom papežský dopis, který byl poslán všem biskupům, a jako poslušný syn církve jsem to začal hned překládat. Teprve později jsem objevil, že jde o text, který už máte z dřívějšíka, totiž o maličko poopravený text zasvěcení, které Svatý Otec vykonal při své pouti do Fatimy. Když už jsem to ale přeložil, tak to příkládám, tím spíš, že jsem si při tom překládání uvědomil, jakou to má hloubku: Pán Ježíš se "zasvětil" za celé lidstvo a my, jeho údy, se do toho jeho zasvěcení máme zapojit. Aby se nám to povedlo, prosíme o přispění Pannu Marii. Tím však splníme i její přání - všimněme si, že přitom jde především o národy, "které tohoto odevzdání a zasvěcení nejvíce potřebují".

Jelikož 25. březen připadá letos na neděli, bylo by neomluvitelné Svatého Otce neuposlechnout a to zasvěcení nevykonat. Tím spíš, že o ně přímo prosí i naši doma - snad i jiní z Vás dostali kopie letáčků, které kolují po vlastech českých a vybízejí čtenáře k tomu, aby pomohl vyprosit návštěvu Svatého Otce na moravském Velehradě v jubilejním roce cyrilometodějském (tj. 1985), při níž by přímo i on sám zasvětil náš národ Panně Marii. Chápu, že to předpokládá důkladnou změnu situace - tu si však ti lidé chtějí právě vyprosit ve víře, že Boží rámě není zkráceno.

3. Kdo si myslí, že takové víry, která hory přenáší, není schopen, ať klidně přeskočí

tento třetí bod. Kdo naopak v sílu modlitby věří, ať pomůže vyprosit zázrak nutný k svatořečení blahoslavené Anežky České. Vím, že mnohým leží na srdci i blahořečení arcibiskupa A. C. Stojana, a je to jistě společný zájem nás všech. Toto blahořečení ovšem předpokládá delší řízení, vždyť 22. září byly teprve ukončeny na olomouckém církevním tribunále přípravné práce a až pak šla žádost do Říma. Kdežto kanonisace blah. Anežky je už skutečně na dosah ruky, vše je hotové a zdá se, že sám Svatý Otec, kterého na ni při jejím jubileu upozornil kardinál Tomášek, má na ní zájem. Chybí jen jeden zázrak. V nejhorším by snad bylo možné žádat o dispens, ale což není opravdu možné najít mezi námi skupinku lidí, která by se modlila s živou vírou? Není jich třeba mnoho, ale je nutné, aby skutečně věřili, že Kristus Pán drží slovo dané v evangeliu. Kdo tedy má odvahu se takto modlit, ať mi to laskavě sdělí. Teprve až budeme jistí, že se to rozjede, spojíme se s nemocným, kterého si vezmeme na mušku: jinak by bylo neodpovědné ho zbytečně rozrušovat. Čekám tedy na Vaši odpověď.

4. Osobní zprávy

Už vloni zemřeli (a Vinculum to nezaznamenalo):

P. Bruno Svoboda, premonstrát žijící v Bruselu, hudebník tělem duší. Působil jako varhaník.

P. Dr. Václav Anselm Špaček (nar. v Praze 1912, zesnul v Kanadě 12. 6. 1983). Byl to význačný kapucín, po dlouhou dobu představený kanadské provincie, rektor kapucínského semináře na Mount Averno v Orangeville a profesor historie na ottaw-

ské universitě.

Sestra Laura (1.12.1983), milá a obětavá sestra boromejka, která po dlouhá léta působila v Nepomucenu.

Letos, 16. února, našly sestry na generalátu františkánek v Římě ráno mrtvou sestru Františku, jejíž dobrotu nemohl neznat nikdo, kdo žil v posledních desetiletích v Římě. Stála i u základů našeho Poutního domu.

Nechť je všechny přijme Pán do své radosti!

Sedmdesátipětilet se dožil pap. prelát, univ. profesor Dr. Josef Rabas, kněz diecéze litoměřické, který si zachoval vždy lásku a věrnost k církvi, z níž vyšel.

Půl století řeholního života oslavila sestra Markéta Dolečková, voršilka polské kongregace, působící ve Francii.

Čtyřicet let kněžství si 25. 3. tr. připomene dp. Augustin Chlest, člen eucharistiánské kongregace budějovických petrinů.

Všem blahopřejeme bratrskou vzpomínkou před Pánem.

5. Exercicie

Na naše kněžské exercicie došlo doposud 19 přihlášek. Kdo má ještě zájem, ať napíše opravdu obratem, jinak bude pozdě.

6. Naši nemocní

Spoléhám na naše vzájemné modlitby, do nichž zvláště poroučím Otce Česlava Novotného, kterému se zhoršila jeho sclerosis multiplex a P. Vojtěcha Hrubého, kterého zlobil vysoký tlak. Už je z nemocnice doma, ale musí se moc šetřit.

Všem radostné Alleluia! Žehná Váš +Jaroslav